

Fiatalok Jézusért Tábor Hódmezővásárhelyen

Alföldi kisváros, nyári forrásig. Noha 35 fok felett. Az utca - amely ugyan nem a téli városban, de nem is a belvárosnak mondott területen van - átlagos, s ennek egyik nem feltűnő pontja az, ahol az adventista imaház van. Az épület régi, egyszerű. Az udvar hátsó részén található az imaterem. A falak egyszerűek, a szövegek a háború után a gyülekezeteinkben általában nosztalgikusan használt barna, tölgyes szövegek, párnákkal kényelmessé téve. Látjuk, párnákban nem dősköl a gyülekezet. De az imaterembe belépve mégis gazdagság vesztést látunk. Szinte tapintható a gyülekezetben a szeretet, az ártalmat. Ki nézi ezek után a falakat, az udvart, a szövegeket, amikor szerető, mosolygós emberek vannak körülöttük?! Otthon érzed magad, jársz itt lenni. Az egyik legszebb, legkevésbé nyilvánosabb hely.

Találkozol a lelkesedéssel. Még két szót sem váltottál, érzed, csupa szav, csupa elképzeltetés. Három gyerek mellett utazik mindennap 50 km felett, mert itt nagy dolgok történnek. Reggel jöttél, este távoztál előttr soha nem távoztál. Fáradság, de ezt mosolya eltakarja. Széleskörű forgó, bázis, erőst, remény ad. Látogat, bibliai részt ad, keresztséghez készít, vagy éppen "csak" részt vezet. Ő a bementő, a tizenéves fiatal tolmácsolja az egész gyülekezetet, egy máskénti tudás pedig az igehirdető. S mindezt ugyanolyan lelkesen mosolyogva teszi, mint bármely más.

Ott vannak a testvérek. Hat hetet szólnak a nyári missziós kör: missziós konferencia, Találkozás és Jézussal Tábor, s utána négyhetes evangelizációs, ahol hetente hat este van előadás, a maradék napon pedig kiegészítő program. Vállalták, teszik, mert Jézus erre kéri őket. Nincs ott mindig mindenki, de valakik mindig ott vannak. Jézusnak és Ártalmat tesz a dolgot. Ártalmat amit kell.

Jött 20 fiatal - 13-20 évesek - az ország minden részéből. Noha a nyaralásukból, s az evangelizációs utolsó napja után résztvevők ott az iskola. Zsolt helyen laknak, fűtődés, matracon alszanak hetekig - nem számít. Az a fontos, amiért idejöttetek.

Nem emlékszem, hogy ha bárkit felkértek szolgálásra, nem mondott volna. Kora reggel ártalmat. 9 órakor a reggeli után imaóra, majd az előző nap megbeszélés, utána egy hét tanulmányozás a Bibliát. Már itt is az ebéd, aztán rajzanak ki a városba. Az első hetekben bekapognak a meghívással. Később az elmaradást keresik fel, Bibliai beszélgetéseket folytatnak, Bibliai részeket adnak. Ártalmat sem vették, s itt az este, kezdődik az előadás, ahol minden alkalommal ártalmat ruhában, mosolyogva, szeretettel fogadják az embereket. Embert próbáló munkatempó. Az előadásokon

regisztrálnak, fogadják a vendégeket, helyekre kácsolik őket, kezébe adják a Bibliát, a dőntőskártyát, vagy ami cppen kell. Foglakoznak a kisgyerekekkel, tartják az egőcszögy előadást, vagy cppen az igőt hirdetik. Ás minden este, amőg az előadás tart, egyt az imacsoport. Az előadás végén pedig talán a legfontosabb tennivaló. Megkeresni, megszólítani, beszélgetni, ha kell imádkozni vele, vagy cppen Biblia rőit adni.

Segők tőnkednek a fiatalok kőrlő. Van, aki valahol az országban imádkozik, van, aki pőnzsel jőlt hozzái a programhoz, van, aki a lakásait osztja meg, adja it szőllőis gyanőnt, s vannak, akik mindennap ott vannak. Szőlk, tanőrok, testvérek egy szemőlyben. Intenek, buzdőtanak, tanőtanak. Vigasztalnak, kenik a kenyeret, mosogatnak. Tőrdnek velők.

Jőnek az országba lelőszek, uniő s terőleti vezetők, laikusok. Segőtenek, tanőtanak, ő s ő rőmmel hallgatják az esti programokat.

Az ASI nemzetkőzi csalődjia is jelen van, hiszen ez ASI program. Eurőpőbő e-mailen kőnek beszőmolő, az USA-bő meg hőrman is őgy gondolták, itt a helyők. Az első adandő alkalommal felőlték a repőlőre, ő s jőttek segőteni.

S jőnek azok, akik a legfontosabbak: a vendégek. Csonkabonák, botokkal a hőnuk alatt vagy fehőr bottal a kezékben. Jőnek fiatalok, idők, kőzőkorak. Vőrosi vezetők, egyszerő emberek. 18.30-kor kezdődik a program, de 21 őra előtt nem igen megy el senki. Mert a befejeő utő leőnek az udvaron beszőlgetni. A testvérek minden este sőtemőnyekkel, győmőccsel kő-nőlják őket az udvaron. De ez mőg keő lenne a marasztalőshoz. A kalőcs nőha igen, de a mosoly, a kedvessőg soha nem fogy el. Ha egy vendőg egyedől maradna, rőgtőn ott terem egy beszőlgető partner. A beszőlgetők az idő haladtővel egyre komolyabbő vőlnak. Előerőnek a Bibliák, ő s nőha őjszakőba nyő az igetanulőnyozőis.

S ott van, aki az egőszet szervezi, irőnyő-tja: a Szentőlek. Van kit hasznőlni, van mit megőldani. Őszinte, nyitott szővő, őldozatkősz, szerető embereket kell vezetni. Az őreklődőket van hova irőnyő-tani. A győmőcs nem maradhat el!

Olyan is van, akinek itt nincs helye. Annak, aki megosztana, bő-rőlna, veszekedne. Ugyan Sőitőjn beprőbőlkozik, de a kőzőssőg ő s a Jőzusi szeretet előg a problémák gyors megoldőshoz.

Aztő az utolső napon ott őllsz a tőmegben. Nincs keresztelő medence, "őzcsak" egy gumi alkalmatossőg. De ki nőzi ezt. A szem az őt fehőr ruhőson. Szővedben mőj rőnekled: "őz-rőm van a mennyben...". S valahog őzed, az az ő rőm most a főldre is leszőilt. Ide, kőzőnk, Hődmezővőisőrhelyre, 2009. augusztus 29-őn.

Mert az aratnival³ sok, ³ ha vannak munk³sok, akik azt teszik, amit J³zus k³-v³n, j³n az arat³s is.

Ut³munka? - k³rdezem lelk³sz testv³remet. Hiszen sokan elindultak, s v³gig kell őket vezetni a J³zus melletti d³nt³shez vezető ³ton. T³bben m³ir a kereszts³g³k időpontj³t tervezgetik. "ez n³lunk egyszerű, tessz³k azt, amit eddig is - kapom a v³laszt. - N³lunk eddig is h³tk³znapokon n³gy este volt egy³tt³nk." Eg³szs³g³yi, bibliai, ifj³s³gi. Folytatjuk tov³bb! A kereszts³gi felk³sz³-tő ³r³k sz³m³t kell csak n³veln³nk."

Utols³ este.

4 fiatal (gyermek?) j³n hozz³m. 11-13 ³vesek. Az egyik amerikai vend³gtől hallottunk egy 12 ³ves fi³r³, aki ³j Kezdet sorozatot tartott. Mi is elhat³roztuk, hogy ³j Kezdet előad³st tartunk. Az előbb ott a mikrobuszban m³ir im³dkoztunk ³re. Ugye seg³-t? S egy³tt ment³nk a sz³lőkh³z megbesz³lni a dolgot.

Kik a Fiatalok J³zus³rt T³bor legnagyobb nyertesei? Ha lehet rangsorolni, szerintem a fiatalok. M³s emberk³nt mennek haza, mint ahogyan j³ttek. Ketten itt k³tt³tt³ sz³vets³get J³zussal, t³bben itt d³nt³tt³ mellette. F³raszt³ n³gy h³ten vannak t³, amikor vas³nap reggel b³cs³zkodnak, elk³sz³nek egym³st³. A k³sz³n³s egy³ntetű: J³v³re ³ra j³v³nk!

³

Rajki J³nos

ASI Magyarorszáig

³

A r³sztvevők
v³lem³nyei

"ez³ t³bor nagyon j³, ami³rt elj³tem, azt meg is tal³ltam. Ebben a t³borban megtapasztaltam, Isten jelenl³ot. Sz³vets³gre l³ptem Vele, ³s ez sz³momra akkora ³r³m, mintha ³ ³letem lenne. R³j³tem, hogy Isten miket egy csod³latos munk³ra h³-vott el, ³s azt szeretn³, ha k³vetn³nk Őt. Aki nem j³tt el, az sokat vesz³-tett, de j³v³re megteheti. Isten t³ged is h³-v, gyere el te is!" (Nagy Zsolt, Isaszeg)

³

â€žNekem kÃ¼lÃ¶nÃ¶sen sokat jelentett ez az egy hÃ©nap, kÃ¶zelebb vitt Istenhez. A tÃ©rsasÃ¡g nagyon kirÃ¡ly volt, jÃ¡rÃ©sszel tÃ¶ltÃ¶tt el az, hogy lÃ¡ttam, milyen lelkesen Ã©s Ã¶rÃ¶mmel dolgoznak az Ã©rt. Sokat kÃ¶szÃ¶nhetnek a tÃ©bornak:

- megkeresztelkedtem;
- most mÃ¡r kÃ¶nyebben imÃ¡dkozom tÃ©rsasÃ¡gban;
- fejlÃ¶dÃ¶tt a bibliaismeretem;
- rengeteg tapasztalatot szereztem;
- gazdagabb lettem egy csomÃ³ Ã¶j ismeretsÃ©ggel Ã©s barÃ¡tsÃ¡ggal, kÃ¶zelebrÃ¶l megismerhettem sok embert;
- talÃ¡n mernÃ©k bibliÃ¡t tartani.

Ã† tÃ©borbÃ³l
Ã¶j elhatÃ¡rozÃ¡sokkal jÃ¶ttem haza, tÃ¶bbek kÃ¶zÃ¶l kidobom a DVD-imet. Valamint rÃ¡jÃ¶ttem Ã† arra is, hogy milyen fontos hogy Istennel kezdjÃ¼k a napot!Ã† (SzabÃ³ Krisztina, SiÃ¶fok)

Ã†

â€žSok-sok Ã¡ldÃ¡s Ã©s szeretet tÃ¶ltÃ¶tte meg a szÃ©vet az eltelt egy hÃ©nap alatt. Kellemes hangulatban Ã©s testvÃ©ri szeretetben vÃ©geztÃ¼k a feladatainkat. Ez a vonzÃ³ hangulat, a fiatalok kedvessÃ©ge, a szolgÃ¡ltevÃ¶k tapasztalata Ã©s az Ã©r csodÃ¡latos vezetÃ©se Ã©letem legszebb pillanatÃ¡hoz vezettek. Egy Ã©ltre szÃ³lÃ³ szÃ¶vetsÃ©get kÃ¶tÃ¶ttm JÃ©zus Krisztussal. EgyÃ¶tt Ã¶rÃ¶lÃ¶nk keresztÃ©gem pillanatÃ¡ban gyermekemmel Ã©s barÃ¡taimmal, hogy JÃ©zus Krisztus gyermeke lehetek. HÃ¡lÃ¡s vagyok az imÃ¡kÃ©rt Ã©s az Ã©r Ã¡ldÃ¡sÃ¡rt." (SzabÃ³ FerencÃ© MargÃ³, a HÃ©mezÃ¶vÃ¡sÃ¡rhelyi GyÃ¼lekezet Ã¶j tagja)

Ã†

â€žA vÃ¡sÃ¡rhelyi gyÃ¼lekezet vendÃ©gekÃ©nt lenyÃ¼gÃ¶zÅ¶ volt szÃ¡munkra az az energia, amit a Fiatalok JÃ©zusÃ©rt TÃ©bor szervezÅ¶i Ã©s rÃ©sztevÅ¶i a munkÃ¡jukba fektettek. KÃ¼lÃ¶n Ã©lmÃ©ny volt felesÃ©gem Ã©s jÃ¡magam szÃ¡mÃ¡ra az az ifjÃ³ korukat meghazudtolÃ³an gyakorlott elÅ¶adÃ¡smÃ©d Ã©s alapos bibliaismeret, ami a kÃ©t fÅ¶elÅ¶adÃ¡s, Lencsi Ã©s ZozÃ³ sajÃ¡tja. Az Å¶ rÃ©vÃ¼kÃ¶n a mi ismereteink is alaposabbakkÃ¡ vÃ¡lta, Ã©s ez mÃ©g kÃ¶zelebb vitt minket a keresztÃ©ghez. Mi tÃ¶bb, szemÃ©lylÃ©kben Ã¶j barÃ¡tokra is lÃ¶tÃ¼nk.

Az alkalmakat remekül zárta az udvaron megrendezett, gyülekezetünkben és helyi közösségeinkben állásfoglalás szeretévközvetítés, ami ott marasztalta az egyházközséget vacsorázni igyekvő társaságot, és így alkalmas volt a köztelen beszélgetésre, személyes kapcsolatok kialakítására. Ez utóbbiban az előadásokon kívül a táborlakás fiatalok, a szervező felnőttek és természetesen a helyi gyülekezet tagjai is aktívan részt vettek. Mi kilenc előtt sosem indultunk haza, de egyszer-kétszer megesett, hogy tizenegyig is maradtunk.

Pozitívumként szeretném megemlíteni azt a szervezetszervezőt, ami biztosította, hogy minden fiatal tudja a feladatát, legyen az akár csak a hallgatóságig sorai közötti valamilyen elvegyezés is.

A heti 6-7 alkalom nagyon intenzív, fázisraosztva tette a sorozatot, de megölte részt venni rajta." (Dr. Hegyi Márton)